

עצמו יורד עליהם דרך מעבר מז"א [מד] ולכן נענשו בביאת עמלק. **אִמַּי אֶתְעַנְשׂוּ** ושואל מדוע נענשו, הרי בקריעת ים סוף הגיעו למעלה עצומה שראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל, כי בים כביכול הקב"ה נדמה להם כבחור שזקנו שחור כלומר נתגלה להם פרוץ ז"א. ועתה לאחר קריעת ים סוף רצו לחזות בנועם ה', ולזכות למעלת עתיקא קדישא לחזות בא"א בתיקונים שלו. **מִשׁוּם דִּלָּא עֲבְדוּ בַּחֲבִיבוֹתָא, אֵלָא בְּנִסְיוֹנָא** ומתרגן, לפי שלא עשו זה מתוך חביבות ואהבת ה' כמו הצדיקים, אלא דרך נסיון, שרצו לחקור ולנסות הדברים, ובני ישראל צריכים לילך בתמימות ובאמונה פשוטה. **דְּכִתִּיב, (שמות יז) וְעַל נַפְוֹתֶם אֶת יְהוָה לֵאמֹר הֵישׁ יְהוָה בְּקִרְבְּנוּ אִם אֵין.**

בַּפְּלָגוֹתָא דִּישְׁעָרֵי בהתחלקות השערות שברישא דא"א, **אֲזִיל חַד** חיוורין שבראש א"א כמובא בע"ח (שער י"ג פרק ה') דמי"ג חיוורתא נמשך ממנו פעמים אל הז"א, ויש חד ארחא שהוא שורש תרי"ג מצוות והוא נמשך בתמידות לז"א **דְּנְהִיר לְמַאתָן וְשִׁבְעִין עֲלָמִין** שמאיר למאתים ושבעים עולמות כנגד ז"ך אותיות התורה, שכל אחת כלולה מעשר שהם מאתים שבעים, כי בא"א התורה היא בבחי' אותיות בלבד בלי התחלקות התיבות. **וּמְנִיָּה נְהִיר אֲרַחָא דִּזְעִיר אַנְפִּין** ומחד אורחא דא"א מואר הדרך והשביל הדק שבראש ז"א, ועיקר הארת א"א בז"א הוא מזה

אור הרשב"י

[מד] כעין אותם שאומרים שהשנחת השי"ת היא על השמים לברד והשמים הם משניחים על הארץ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הארחא שבראש א"א לארחא שבראש ז"א, שהוא שורש של תרי"ג ארחין [מה],
 דְּנִהְיִין בֵּיהּ צְדִיקָיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי שהצדיקים מאירים ממנו
 לעולם הבא, והצדיקים מושרשים בז"א והם זוכים להשיג מאותו אורח דא"א המאיר לז"א.
 הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ד) וְאֹרַח צְדִיקִים והצדיקים מאירים מאותו
 אורח שהוא פְּאוּר נוּגֵה העליון שבפלגותא דשערי דא"א הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד
 נְכוּן הַיּוֹם הולך ומאיר עוד ועוד עד אמצע היום, שאז אור השמש חזק ביותר, דהיינו
 עד שז"א שהוא בחינת יום יאיר בתכלית הארתו. וּמִן הַהוּא אֲרַחָא
 אֲתַפְרָשָׁא לְשִׁית מֵאָה וּתְלִיסָר אֹרְחִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּפְלִיג בְּזַעִיר אֲפִין
 ומן האורח הזה שבז"א מתחלק לתרי"ג דרכים שבתורה שהם
 תרי"ג מצוות המתחלקים בז"א. דְּכְתִיב בֵּיהּ שְׁכֹתוּב בּוּ בּוֹז"א (תהלים כה) כָּל
 אֲרַחֹת יְהוָה אֲרַחֹת לְשׁוֹן רַבִּים שהם תרי"ג ארחין-תרי"ג מצוות, מִשָּׂא"כ בֵּא"א
 שאינו אלא ארחא חדא בלבד חֶסֶד וְאֵמֶת וְגו' שנמשך לז"א בתחילה מהחסד
 שהוא פלגותא דשערי שבא"א, לאמת שהוא פלגותא דשערי דז"א המתחלק לתרי"ג ארחין
 תרי"ג מצוות.

מִצְחָא דְגִלְגֻלְתָּא המצח שבגולגולת א"א רַעֲוָא דְרַעֲוִין נקרא רצון
 הרצונות והוא מצח דא"א שהוא שורש כל הרצונות והמצחים שנמצאים למטה

אור הרשב"י

[מה] הנה המאטים שבעים עולמות הם י"ג גימ' קצ"ב ועם ע"ח הנ"ל עולים מאתים ושבעים,
 חיוורתו דרישא, שהם ג' שמות הוי"ה שעולים ולפי זה יהיה כוונת רשב"י לומר שאורח הנז'
 ע"ח, והם י"ב אותיות בניקוד קמץ כי הכתר הוא מאיר ביו"ג חיוורתו הנז' העולים מאתים
 הוא קמץ, וקמץ גימ' שש עשרה וי"ב פעמים ט"ז ושבעים וגם הוא מאיר בפלגותא דשערי דז"א.

הלימוד היומי

ממנו כמו אר"א זון, רְעוּתָא דְזַעִיר אַנְפִּין לְקַבְּלֵי הַהוּא רְעוּתָא
המצח הרצון של ז"א מכוון כנגד מצח הרצון דא"א, כדי שז"א יקבל ממנו הארה ושפע בזמן
הראוי (נ"א מְצַחָא דְגוּלְגֻלְתָּא, רְצוֹן אַקְרִי. דְהָא רְעוּא דְרַעוּיִן אַתְגְּלִי בְהַהוּא מְצַחָא לְקַבְּלֵי
דָא לְתַתָּא. כְּתִיב) **דְּכַתִּיב** (שמות כח) **וְהָיָה** אותיות הוי"ה לשון שמחה שאם רוצים
שמחה בעולמות צריך בחי' שם הוי"ה במצח א"א **עַל מְצַחֹו** של ז"א **תָּמִיד**
לְרַצוֹן להם לפני ה', שמצח ז"א יהיה מכוון כנגד שם הוי"ה זה שהוא מצחא דא"א לקבל
השפע, **וְהַהוּא מְצַחָא דְאַקְרִי רְצוֹן** ומצח זה שנקרא רצון שהוא בחי' "נוצר
חסד" – אותיות רצון, שהוא מצח דא"א שמלוּבש בו יסוד דעתיק, שמתגלה בו חסד דעתיק,
ונצור תוך אמת היסוד, וגם כל הז"ת דעתיק נתלבשו בגולגלתא דא"א וגילוי כולם ביסוד
דעתיק המלוּבש במצח דא"א ולכן נקרא המצח רצון, ומצח דא"א זה הוא גילוי של כל
האורות דראש א"א כי כולם כלולים ביסוד דעתיק ויסוד דעתיק מלוּבש במצח דא"א, **הוּא**
גְּלוּיָא דְכָל רִישָׁא וְגוּלְגֻלְתָּא דְמַתְפַּסְיָא בְּאַרְבַּע מְאָה
(נ"א וְעֶשְׂרִין) [מ] **וְעֶשֶׂר עֲלָמִין** ועוד במצח דא"א יש גילוי הארת הגולגולת עצמה
של א"א אלא שמכסים אותם י"ג נימין דשערי דא"א שכל נימא יש בה ת"י עולמות.

אור הרשב"י

כולה בחי' יודיין הרי ת' ועוד יוד ס"ה ת"ך
ע"כ. ועדיין אינו מובן כי היכן מצינו שיש
ת"ך עלמין. ועי' עוד פירוש לזה בפירוש
הרמ"ז וירוח לך.

[מ] עי' בספר קול ברמה של רבנו יעקב צמח
זיע"א שמיישב גירסת ארבע מאות ועשרים
עולמות, הנה במצח דא"א שם חסד דעתיק
כנודע והנה הוי"ה דיודיין עולם חסד. וד'
יודיין כל אחד כלול מעשר הרי ת' והיא

הלימוד היומי

וְכַד אֶתְנַלְיָא, אֶתְקַבְּלָא עֲלוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל ובאשר המצח דא"א

מתגלה מהתשעה קוצין דשערי הנמשכים דרך הפנים, אז הוא עת רצון ומתקבלות

התפילות של עם ישראל (שפעמים הם מכסים את הפנים והמצח). **אֵימַתִּי**

אֶתְנַלְיָא שאל רשב"י, מתי הזמן שמתגלה מצח הרצון. **שְׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן**

שתק רבי שמעון כדי שיענה אחד מן החברים, וכיון שלא ענו לו. **שָׁאֵל תְּנַיִנּוֹת**

אֵימַתִּי שאל פעם שנית מתי וגם אז לא ענו לו מפני הפחד מרשב"י. **אָמַר רַבִּי**

שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אֵימַתִּי אֶתְנַלְיָא ואז אמר רבי שמעון

לרבי אלעזר תאמר אתה מתי מתגלה מצח הרצון. **אָמַר לֵיה בְּשַׁעֲתָא**

דְּעֲלוֹתָא דְּמִנְחָה דְּשַׁבְּתָא אמר לו רבי אלעזר בשעת תפילת המנחה של

שב"ק, ומהרח"ו כתב עוד זמנים לזה, אם בנעילת יום הכפורים אם בחצות לילה כאשר עושים

יחוד הווי"ן, או כאשר במשך היום עושים יחוד הווי"ן וכו'. **אָמַר לֵיה מַאי**

טַעְמָא אמר לו רשב"י מה הטעם שדוקא במנחת שב"ק מתגלה מצח הרצון. **אָמַר**

לֵיה, מְשׁוּם דְּהֵימָא שְׁעֵתָא בְּיוֹמֵי דְּחֹל, תְּלִיא דִּינָא

לְתַתָּא בְּזַעִיר אַפִּין אמר לו רבי אלעזר לפי שבשעת המנחה בימי החול תלוי

הדין למטה בז"א. **וּבְשַׁבְּתָא אֶתְנַלְיָא מְצַחָא דְּאֶתְקָרֵי רְצוֹן.**

בְּהֵימָא שְׁעֵתָא אֶשְׁתַּפִּיד רִוְגָא ובשבת בתפילת המנחה מתגלה מצח

א"א הנקרא רצון ובאותה שעה נשקט הרִוְגָא והדין. **וְאֶשְׁתַּפַּח רַעְוָא,**

וּמִתְקַבְּלָא עֲלוֹתָא ונמצא עת רצון ומתקבלת התפילה. **הָדָא הוּא**

דְּכְתִיב וזה מש"כ, (תהלים טט) **וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יְהוָה עַת רְצוֹן.**